

Biały Kamyk

Pismo Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Jaworniku

*Króluj nad nami
władaj sercami...*

Drodzy Czytelnicy!

Oddajemy w wasze ręce kolejne – przedświąteczne wydanie naszej gazetki parafialnej Biały Kamyk. Już niedługo będziemy przeżywać najważniejsze tajemnice naszej wiary, czyli moment męki, śmierci i zmartwychwstania naszego Pana Jezusa.

W Starym Testamencie często spotykamy zapowiedzi cierpienia Mesjasza. Choćby w Księdze Izajasza, w której czytamy słowa samego Mesjasza: „podałem grzbiet mój bijącym i policzki moje rwącym mi brodę. Nie zasłoniłem mej twarzy przed zniewagami i opluciem” (Iz 50,6). Z kolei św. Paweł w Liście do Filipian opisuje dalsze uniżenie Mesjasza. On, Bóg, uniżył się, ponieważ stał się człowiekiem. Takim samym jak ty i ja, z wyjątkiem grzechu (por. Hbr 4,15). Co więcej, ten sam Jezus uniżył się aż do końca! Uniżył się aż do śmierci krzyżowej, która była wymierzana w owych czasach łotrom i grzesznikom! On, Bóg wcielony, przyjął aż tak okrutną śmierć!

W perspektywie tych wydarzeń trzeba spojrzeć na nas. My, drodzy Bracia i Siostry, trwamy przy Jezusie! My w Nim uznajemy Boga i człowieka, my w Nim

uznajemy naszego Odkupiciela, my w Nim pokładamy całą nadzieję!

Wchodzimy w czas niezwykle ważny dla naszej wiary. Oto rozpoczynamy Wielki Tydzień, przed nami Triduum Paschalne! Trzeba nam trwać przy Jezusie także podczas Triduum! Trzeba przychodzić i w Wielki Czwartek, i w Wielki Piątek, i w Wielką Sobotę na liturgię do kościoła. Jeśli każdy z nas rzeczywiście chce pokazać Panu, że zależy mu na Nim, to w tych najbliższych dniach może to uczynić.

Popatrzmy na pewien przykład. Franciszka nie może chodzić, jeździ na wózku. Co roku ma jedno marzenie: pragnie się modlić w swoim kościele parafialnym podczas Triduum Paschalnego. Może nawet przeszkadza innym, bo wózek zajmuje trochę miejsca, ale nikt nie ma do niej pretensji, gdy widzi jej zatopioną w modlitwie osobę! Oto uczeń Jezusa! Oto ktoś, kto dla Niego ponosi wysiłek i ból, aby być przy Nim, gdy cierpi.

Postanówmy sobie na początku Wielkiego Tygodnia, że nie będziemy skąpić czasu dla Boga, że nie będziemy oszczędzać na Jezusie. Poświęcajmy czas na modlitwę i uczestnictwo w świętych sakramentach. Sprawmy Bogu radość, rozważając tajemnice męki i śmierci Jego Syna.

ks. Sławomir Głuszek

Chrystus umarł, Chrystus zmartwychwstał, Chrystus powróci!

Szanowni Parafianie! **Drodzy Czytelnicy Białego Kamyka!**

Życzymy Wam, aby Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa utwierdzało Was w dążeniu do świętości,

poprzez dawanie świadectwa miłości, prawdy i pokoju.

Niech zapali się w Waszych sercach ogień paschalny.

Niech wzrasta w Was tajemnica wiary o cudzie Wielkiej Nocy.

Niech Zwycięski Pan obdarza zdrowiem i wszelkim dobrem.

Niech opromienia Swoją Łaską wszystkie trudne i smutne chwile, by zaowocowały radością i stały się źródłem pocieszenia serc.

ks. Proboszcz Władysław Salawa
ks. Wikariusz Sławomir Głuszek
Redakcja Białego Kamyka

„To czyńcie na moją pamiątkę”

Czcigodny Księżu Proboszczu! Czcigodny Księżu Wikariuszu!

Z okazji ustanowienia przez Pana Jezusa w Wielki Czwartek Sakramentów Eucharystii i Kapłaństwa, W święto tych, którzy trwają w kapłańskim powołaniu.

Życzymy Wam, aby Wielki Czwartek, całe Święte Triduum oraz Wielkanoc, były czasem odkrywania na nowo swojego kapłaństwa w służbie Bogu i ludziom.

Życzymy wszelkich łask Bożych płynących przez Niepokalane Serce Maryi.

Życzymy zdrowia, pogody ducha, wytrwałości, siły, radości i entuzjazmu do codziennej pracy.

Dziękujemy za wszystko co robicie dla budowania i umacniania naszej wspólnoty parafialnej.

Dziękujemy za Waszą gorliwą służbę, która pomaga nam zbliżać się do naszego Pana Jezusa Chrystusa.

Redakcja Białego Kamyka
Wdzięczni Parafianie

Święto kapłanów

Dawid Grzeszkowicz

Podczas Liturgii Wielkiego Czwartku wspominamy ustanowienie przez Jezusa sakramentu kapłaństwa. Miało to miejsce podczas Ostatniej Wieczerzy.

W Wielki Czwartek kapłani oraz wierni dziękują za ustanowienie sakramentu oraz modlą się za nich, by ich służba była owocna i skutkowała zbawieniem dusz, których Bóg powierzył pod opiekę danego duchownego. Należy zauważyć, że kapłaństwo, również jak sakrament małżeństwa ma za zadanie nie tylko pomagać w zbawieniu jednej danej osobie, lecz całej społeczności. Tak jak małżonkowie przez wspólne życie i doskonalenie się razem starają

się dostąpić łaski zbawienia, tak kapłan przez swoją posługę pomaga wiernym być coraz bliżej Boga.

Włączenie do stanu kapłaństwa (stanu biskupów, prezbiterów i diakonów) dokonuje się na mocy obrzędu *ordinatio*, który jest aktem religijnym i liturgicznym. Słowo *ordinatio* jest tożsame z konsekracją, błogosławieństwem bądź właśnie z sakramentem. Akt sakramentalny jest równoznaczny z udzieleniem daru Ducha

Świętego; daje „świętą władzę” (*sacra potestas*). Władza ta nie pochodzi od ludu, ale od samego Jezusa Chrystusa. Znakiem konsekracji jest włożenie rąk przez biskupa i modlitwa konsekracyjna nad kandydatem.

Kościół głosi, że obok kapłaństwa urzędowego (hierarchicznego), cała wspólnota wierzących jako taka jest kapłańska; mówi o kapłaństwie wspólnym wszystkim wiernym. Różnią się one jednak co do istoty. O ile kapłaństwo wspólne wiernych realizuje się przez rozwój własnej łaski chrztu i przez życie według Ducha, to kapłaństwo urzędowe służy kapłaństwu wspólnemu, przyczyniając się do rozwoju łaski chrztu wszystkich chrześcijan.

Wszyscy pełniący posługę święceń w Kościele rzymskokatolickim, przed przyjęciem święceń muszą rozważyć kwestię celibatu, który jest wymagany od każdego kapłana (stali diakoni mogą być wyświęceni spośród męż-

czyżn żonatych). Nie może żenić się ten, kto już przyjął sakrament święceń. Przyjęcie święceń musi być wynikiem dobrowolnej decyzji wyświęcanego – nie wolno zmuszać do święceń w jakikolwiek sposób i dla jakiegokolwiek przyczyny.

W czasie trwania Liturgii Wielkiego Czwartku nie zapomnijmy o modlitwie za kapłanów pracujących w naszej parafii, o potrzebne dla nich łaski na drodze kapłańskiej, by jak najlepiej pełnili swoją służbę Bogu i ludziom. ■

Wielki Czwartek

Dawid Grzeszkowicz

Eucharystia, sprawowana w Wielki Czwartek w godzinach wieczornych, nazywana jest mszą świętą Wieczery Pańskiej. Rozpoczyna ona uroczyste Triduum Paschalne.

Jest celebrowana na pamiątkę Ostatniej Wieczery, jaką Jezus odbył ze swoimi uczniami przed pojmaniem, męką i śmiercią. Sprawowana Eucharystia jest spełnieniem i zrealizowaniem Paschy zapowiedzianej w Starym Testamencie: „Dzień ten będzie dla was dniem pamiętnym i obchodzić go będziecie jako święto dla uczczenia Pana. Po wszystkie pokolenia w tym dniu świętować będziecie na zawsze” (por. Wj 12.14). W Księdze Wyjścia w Przepisach Wieczery Paschalnej (Wj 12, 1–8.11–14) dotyczących wskazań na temat spożywania wieczerzy i przygotowania baranka dla dopełnienia paschy, odnajdujemy bardzo wyraźne nawiązanie do Paschy – przejścia Jezusa. W Nowym Testamencie sam Jezus jest prawdziwym Barankiem, którego krew ocala nas od zła, grzechu.

Z liturgią Wielkiego Czwartku łączy się obrzęd umycia nóg, określany w liturgii Kościoła łacińskiego nazwą – *mandatum*. *Mandatum* oznacza polecenie, przykazanie. Termin ten odnosi się do słów Jezusa: „Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali tak, jak Ja was umiłowalem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie” (J 13, 34). O geście umycia nóg czytamy już w Księdze Rodzaju, kiedy Abraham zaprosił w gościnę trzech tajemniczych Przybyszów

(Boga i dwóch aniołów) i użyczył im wody do obmycia nóg (Rdz 18, 3–4).

Kolejnym elementem jest przeniesienie Najświętszego Sakramentu do ciemnicy na pamiątkę uwięzienia Jezusa przed śmiercią. W tym czasie możemy modlić się do uwięzionego Jezusa i rozważać Jego cierpienie, przez które nas odkupił.

Podczas Mszy Wieczery Pańskiej ma również miejsce оголошение оłtarza, czyli usunięcie wszelkich zdobień takich jak świece czy obrus. Żyjący w VIII w. biskup Amalary z Metz dopatrywał się w tym zwyczaju szczególnych znaczeń: opuszczenia Chrystusa przez najbliższych uczniów i pozbawienia Go szat przed ukrzyżowaniem.

Jednym z charakterystycznych obrzędów w Liturgii Wielkiego Czwartku jest zastąpienie muzyki organowej przez drewniane kołatki. Ten zwyczaj pochodzi z czasów karolińskich (IX/X w.). Wspomniany Amalary z Metz widział w nim znak naśladowania pokory w uniżeniu się Pana Jezusa.

Ważnym wielkoczwartkowym symbolem jest również wygaszenie wiecznej lampki, która zostaje znów zapalona dopiero podczas Wigilii Paschalnej. Symbolizuje to odejście Jezusa

Jezu Zmartwychwstał

Bóg Ojciec posłał zastępy Aniołów
Wówczas wszyscy jeszcze spali
Aniołowie przybyli do grobu Jezusa
Grób Zbawiciela Jezusa otwarli

Żołnierze nie mogli zrozumieć
Że podczas pełnionej warty
Strzegli pilnie grobu Jezusa
Lecz grób już został otwarty

Kobiety biegły do Jezusa grobu
Bardzo wcześnie rano wstały
Nie spotkały już Jezusa w grobie
Bo Pan Jezus był już Zmartwychwstały

Weszły więc do środka grobu
Grób Jezusa zastały pusty
Pozostały tylko na łożu płótna
A na boku rozrzucone chusty

Uwierzmy w Zmartwychwstanie
Jezusa

Nie tak jak niewierność Tomasza
My także zmartwychwstaniemy
Kiedy wskreszone będzie ciało
i dusza nasza

Jezus przez Twe święte
Zmartwychwstanie

Grzechów daj nam wszystkim
odpuszczenie
Gdy znajdziemy się już w Niebie
Wszystkim duszom daj Jezu
zbawienie

Alleluja Alleluja Alleluja

Dziadek Roman

do domu Ojca, lecz jest również wiarą na ponowne Jego przyjście w widzialnej postaci oraz nieustanną obecność niewidzialną na świecie. ■

Opis męki i śmierci Zbawiciela cz. II

wg bł. Anny Katarzyny Emmerich

Justyna Tyrka

Mistyczka opisała dokładnie cierpienia Matki Bolesnej, która była świadkiem męki Swego jedyne Syna. Gdy dowiedziano się, kim jest Maryja zaczęto także Jej urągać, a jeden z pachołków podsunął Jej pod oczy pięść, w której trzymał gwoździe, mające służyć do przybicia Jezusa na krzyż. Szczególnie poruszający jest opis spotkania Matki i Syna: „Wypadła z bramy na ulicę, przedarła się między siepaczy i upadła na kolana przy Jezusie, obejmując Go ramionami. Usłyszałam dwa bolesne wykrzykniki, nie wiem, czy wypowiedziane słowami, czy pomyślane w duchu: „Mój Synu!” – „Matko Moja!”. Wielu żołnierzy poczuło iskrę litości w swym sercu, ale bezlitośni siepacze szydzili tylko i łajali, a jeden z nich zawołał: „Niewiasto! Czego tu chcesz? Było Go lepiej wychować, a nie byłby się dostał w nasze ręce”.

Błogosławiona zanotowała, że Szymon Cyrenejczyk początkowo czuł wielką odrazę do Jezusa. Jednak po chwili niesienia krzyża poczuł w sobie wielkie wzruszenie i chciał pomóc. Po wszystkim wstąpił do grona Chrystusowych uczniów. Mistyczka opisała także dokładnie czyn Weroniki, która według niej początkowo miała na imię Serafia i była żoną jednego z członków wysokiej rady: „Docisnąwszy się do Jezusa, upadła przed Nim na kolana, podniosła chustę, rozpostartą do połowy i rzekła błagalnie: „Pozwól mi, otrzeć oblicze Pana mego?” Zamiast odpowiedzi ujął Jezus chustę lewą ręką, przycisnął ją dłonią do krwawego oblicza, przesunął nią po twarzy ku prawej ręce, i zwinąwszy chustę obie rękami, oddał ją z podzięką Serafii;

ta ucałowała ją, wsunęła pod płaszcz i wstała z ziemi. Trwało to wszystko zaledwie dwie minuty”. Gdy kobieta wróciła do domu, zemdlą z emocji, a na widok swej chusty, na którym odbiło się oblicze Jezusa powiedziała: „Teraz już opuszczę wszystko, kiedy Pan raczył mi zostawić tak cenną pamiątkę”.

Po przybyciu na Golgotę nakazano Zbawicielowi położyć się na krzyżu, by zaznaczyć miejsce gdzie będą się znajdowały Jego ręce i nogi. Rozpoczęto przygotowania do egzekucji, wtrącając przed tym Chrystusa do wykutej w skałę jamy. Błogosławiona widziała, że przed przybiciem do krzyża rozebrano Jezusa do naga, nałożono Mu na głowę cierniową koronę i napojono octem. Jeden ze świadków poruszony tym okrucieństwem podał Chrystusowi swą chustę i wygrażał katom, aby nawet nie próbowali Mu odbierać tego okrycia. Dokładnie opisała moment ukrzyżowania Jezusa: „Wtedy

A. van Dyck, *Ukrzyżowanie*

R. Santi, *Chrystus niosący krzyż*

jeden ukląkł na świętej piersi Jezusa, przytrzymując kurczącą się rękę, drugi zaś przyłożył do dłoni długi, gruby gwoździe, ostro spiłowany na końcu i zaczął gwałtownie bić z góry w główkę gwoździa żelaznym młotkiem. Słodki, czysty, urywany jęk wydarł się z piersi Pana. Krew trysnęła dokoła, obryzgując ręce katów. Ściągnęła dłoni pozrywały się, a trójgraniasty gwoździe wciągnął je za sobą w wąską, wywierconą dziurę”. Najbardziej bolesnym momentem było dla Jezusa przybicie do belki nóg, z powodu naprężenia ciała. Gdy krzyżowano Zbawiciela, była za kwadrans pierwsza. Mistyczka podała dokładnie słowa, które wypowiadali urągający Mu ludzie i opisała także niezwykle dokładnie warunki pogodowe. O 12:30 nastąpiło niewytłumaczalne zaćmienie słońca, a na niebie krwawym blaskiem zaświeciły gwiazdy. Wielki strach padł na ludzi i zwierzęta, które zaczęły uciekać z pól. Ptaki osiadły całą Górę Kalwarię tak, że można je było chwycić w ręce. Żydzi byli tak przerażeni, że biegli przed pałac Piłata, wrzeszcząc: „Niesprawiedliwy sędzio! – krew Jego niech spadnie na Jego morderców!”. Arcykapłani z przerażeniem zaczęli się chować, gdy ziemia została wprawiona w drżenie i zapadły się drzwi grobowców. Po tym jak napojono Go octem na krzyżu, nadeszła ostatnia godzina Jezusa: „Rozpoczęło się kona-

nie przedśmiertne; zimny pot okrył członki Jego i spływał obficie. Jan, stojący pod krzyżem, ocierał chustą wilgotne nogi Pana. Magdalena, złamana boleścią, oparła się o tył krzyża. Najświętsza Panna stała między krzyżem Jezusa i dobrego łotra, podtrzymywana przez Marię Kleofy i Salome, i spoglądała z boleścią na Swego konającego Syna. Wtem rzekł Zbawiciel: „Wypełniło się!” A podniósłszy głowę, zawołał zaraz głośno: „Ojcze, w ręce Twoje oddaję ducha Mego!”. Zbawiciel umarł około 15:00. Wtedy to ziemia się zatrzęsała jeszcze mocniej, pagórek pękł, w świątyni zasłona roz-

darła się na dwoje, umarli powychodzili z grobów, zachwiały się ściany świątyni, zapadły się góry, a w wielu miejscowościach zawaliły budynki. Doprowadziło to do paniki i chaosu. Bł. Anna Katarzyna Emmerich opisała cierpienie Maryi, gdy oddano w Jej ręce Jezusa: „Oto trzymała w ramionach ciało Swego ukochanego Syna, któremu podczas całej Jego długiej męki nie mogła wyświadczyć żadnej przysługi; widziała strasznie sponiewierane to najświętsze Ciało, miała tuż przed oczyma wszystkie okropne rany, całując zakrwawione, poranione policzki”.

Wizje bł. Anny Katarzyny Emmerich są poruszającym serca świadectwem ogromnego cierpienia i męki Chrystusa. Są przepełnione realizmem i naturalizmem, zawierają bogactwo szczegółów. Na ich podstawie Mel Gibson nakręcił przejmujący film „Pasja”. Wszyscy, którzy wyróżniają się nabożeństwem do Męki Pańskiej i chcieliby jeszcze głębiej ją kontemplować, powinni sięgnąć do dzieła „Żywot i Bolesna Męka Pana Naszego Jezusa Chrystusa i Najświętszej Matki Jego Maryi”, napisanego na podstawie wizji bł. Anny Katarzyny Emmerich. ■

Rekolekcje wielkopostne w parafii

Redakcja

W tym roku rekolekcje wielkopostne rozpoczęły się w naszej wspólnocie parafialnej nietypowo, bo już w pierwszą niedzielę Wielkiego Postu. Naszym tegorocznym rekolekcjonistą był o. Jarosław Kędzia OMI misjonarz należący do Zgromadzenia Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej, który przybył do nas aż z Siedlec, koło Warszawy, przebywając drogę przeszło 450 km.

Na co dzień o. Jarosław jest misjonarzem ludowym, czyli jego posługą polega na głoszeniu Słowa Bożego podczas misji parafialnych, rekolekcji na terenie całej Polski. Obecnie mieszka przy parafii św. Teresy od Dzieciątka Jezus w Siedlcach. Wcześniej pracował w następujących placówkach: w Siedlcach jako wikariusz, w Poznaniu, w Zahutyniu jako misjonarz ludowy, w Lublinie jako doktorant KUL-u (doktorat z duszpasterstwa rodzin), w Sanktuarium Matki Bożej Kodeńskiej jak misjonarz ludowy i rzecznik prasowy tegoż Sanktuarium.

Powszechnie o. Jarosław zajmuje się również ikonografią. Pisze ikony oraz organizuje rekolekcje tematyczne na temat duchowości ikony połączonych

z praktyką jej pisania. Jego pasją jest zarażanie innych ludzi pisaniem ikon. W wolnych chwilach pracuje jeszcze w poradni życia rodzinnego w Domu św. Eugeniusza przy parafii, w której mieszka.

Poniżej umieszczamy, krótką rozmowę z ojcem Jarosławem, by przybliżyć naszym mieszkańcom jego osobę.

Jakie Ojciec ma refleksje z związane z rekolekcjami w naszej parafii?

Jest kilka myśli. Po pierwsze jestem zadowolony, że te rekolekcje odbyły się w 1. niedzielę Wielkiego Postu, ponieważ to pomaga nam (zarówno mi, jak i innym uczestnikom rekolekcji) dobrze przeżyć ten czas pokutny, który jest przed nami. Po drugie jestem

zachwycony waszym zasłuchaniem w głoszone Słowo Boże, rozmodleniem i serdecznością. Wielką radością były dla mnie odwiedziny chorych, z którymi mogłem zamienić kilka słów i doświadczyć ich uśmiechu na twarzy, pomimo cierpienia (Nie wiedziałem, że Jawornik ma tyle dzielnic, prawie jak Warszawa).

Jak wygląda posługa misjonarza ludowego?

Patrząc z boku możemy zobaczyć misjonarza ludowego w samochodzie i przy ambonie. Ale ta posługa wymaga od misjonarza wielkiej życzliwości ze Słowem Bożym, pogłębiania swojej duchowości, żeby potem podzielić się nią z innymi. Założyciel naszego zgromadzenia św. Eugeniusz de-Mazenod mówił, że misjonarze ludowi mają pół roku przygotować się

do głoszenia Słowa Bożego zgłębiając Pismo Święte i teologię, a drugie pół roku mają głosić to, co zgłębili. Mówił też o tym, że mamy prawdę Ewangelii przekazywać w prosty i zrozumiały sposób.

Jaki zatem charyzmat ma zgromadzenie, do którego Ojciec należy?

Naszym charyzmatem jest głoszenie Słowa Bożego na misjach zagranicznych i parafialnych w kraju. Powstaaliśmy po to, aby odnowić Kościół w zniszczonej Francji na skutek rewolucji francuskiej, która walczyła, jaki wiemy z wiarą i Kościołem. Nasz założyciel widział biedę mieszkańców wiosek, którzy czasem kilkadziesiąt lat nie przystępowali do sakramentów, bo zwyczajnie nie było kapłanów. Do takich ludzi wysyłał misjonarzy ludowych, którzy chodzili od domu do domu i głosili Ewangelię oraz przygotowywali do przyjęcia sakramentów miejscową ludność.

Jak to się stało, że Ojciec wstąpił akurat do tego zgromadzenia?

Oblatów poznałem, kiedy pielgrzymowałem do Sanktuarium kodeńskiego, ale tak naprawdę już wcześniej znałem jednego oblata, czyli mojego wujka, który obecnie jest misjonarzem w Kanadzie. Mieszka w rezerwacie Indian w plemieniu „Czerwonych Stóp”. Wcześniej pracował on wśród Eskimosów na północy Kanady. Osobiście widziałem go po raz ostatni w 1989 roku, kiedy wyjeżdżał na misje do Eskimosów.

Skąd pasja do pisania ikon?

Myślę, że wielką rolę miało moje pochodzenie. Pochodzę z Chełmszczyzny. W młodości wychowałem się w cerkwi unickiej, która była wypełniona ikonami. Moje korzenie sięgają kościoła unickiego i zawsze ciekawiło mnie to, dlaczego w moim kościele są obrazy, które różnią się od tych, znajdujących się innych kościołach. I tak zacząłem pogłębiać temat teologii i duchowości ikony. Po jakimś czasie pojawiło się pragnienie pisania ikony. Będąc w zakonie jeden ze współbraci zabrał mnie na rekolekcje z pisaniem

ikony (czyli malowaniem). Potem były lekcje indywidualne, ciężka praca, by potem samemu przekazywać wiedzę innym zainteresowanym. To jest piękne, że ikona łączy Kościół wschodni i zachodni i jest dziedzictwem całego Kościoła. Mamy przecież ikonę Matki Bożej Częstochowskiej, ikonę Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

Czego by Ojciec życzył sobie i nam w tym obecnym czasie?

Życzę tego, abyśmy zawsze byli wpatrzeni w Chrystusa. Nieważne, co się dzieje wokół nas, On jest naszym początkiem i naszym końcem. A taka świadomość daje pokój, że nasze życie jest w Jego dłoniach. I takiej świadomości sobie i wam życzę.

Redakcja Białego Kamyka dziękuje ojcu Jarosławowi za rozmowę i życzy wielu łask bożych potrzebnych na dalsze lata zakonnej posługi. Niech Maryja Matka wszystkich kapłanów otacza ojca swoją matczyną miłością, a Duch Święty dodaje sił i umacnia w każdym dniu posługi duszpasterskiej. ■

Wiadomości z Archidiecezji

- Ojciec Święty Franciszek mianował ks. kard. Konrada Krajewskiego, jatmużnika papieskiego, swoim specjalnym wystannikiem niosącym „pomoc potrzebującym”. Kard. Krajewski, który przybył do Polski 6 marca br., przebywał w Ukrainie i na granicy polsko-ukraińskiej, odwiedzając ośrodki dla uchodźców wojennych.
- Do 16 kwietnia br. można zgłaszać kandydatury do plebiscytu „Miłosierny Samarytanin” w trzech kategoriach: pracownik służby zdrowia oraz osoba bezinteresownie pomagająca innym w potrzebie. Szczegóły na stronie <http://www.eliasz.org.pl/>.
- „Oblicza Miłosierdzia w nauczaniu i praktyce Kościoła” – to temat XXXII Ogólnopolskiej Olimpiady Teologii Katolickiej, której etap diecezjalny odbył się 9 marca w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia.
- Archidiecezja Krakowska włącza się w pomoc dla Ukrainy i jej mieszkańców. Poszczególne parafie organizują pomoc i udostępniają miejsca noclegowe. Uchodźcy zamieszkali także w Pałacu Arcybiskupów Krakowskich.
- Ośrodek Interwencji Kryzysowej i Poradnictwa w Myślenicach uruchomił całodobowe wsparcie psychologiczne dla wszystkich osób dotkniętych obecną sytuacją w Ukrainie.
- Tocząca się w Ukrainie wojna i wywołany przez nią kryzys humanitarny – to główny temat 391. Zebrania Plenarnego Konferencji Episkopatu Polski, które odbyło się w dniach 14-15 marca br. w Warszawie.
- W nocy z 25 na 26 marca w kościołach całej Polski odbyła się całodobowa adoracja bez granic w intencji pokoju w Ukrainie. Adoracja miała także miejsce w naszym kościele parafialnym.
- 183 dzieci z Ukrainy, które rozpoczęły naukę w szkołach, otrzymały potrzebne przybory w ramach akcji „Tornister dla Sąsiada” prowadzonej w Kolegiacie św. Anny.
- Na ulicy Przybyszewskiego 39 w Krakowie, po trwającym kilka miesięcy remoncie, ponownie otwarto Okno Życia.
- 29 marca prezydent Andrzej Duda spotkał się z uchodźcami z Ukrainy i wolontariuszami Caritas Archidiecezji Krakowskiej.
- W niedzielę 3 kwietnia krakowianie usłyszeli wawelski dzwon Urban. Milczał prawie 100 lat. W ostatnich tygodniach został wyremontowany i ponownie włączony do liturgii. W każdą niedzielę o godz. 9.50 będzie zwoływał wiernych na uroczystą sumę. JT

„Kogo szukasz?”

Wacław Szczotkowski

Zainspirowany pytaniem Pana Jezusa „Kogo szukacie?”, które zadał w Ogródcu gromadzie oprawców i które było przedmiotem rozważań jednego z kazań pasyjnych ks. Sławomira, prześledziłem ewolucję tego pytania w Ewangelii św. Jana.

„Czego szukacie?”

Najpierw na początku Ewangelii w 1 rozdziale Pan Jezus stawia pytanie „Czego szukacie?” dwóm uczniom, którzy słysząc od Jana Chrzciciela słowa „Oto Baranek Boży”, wypowiedziane pod adresem Mistrza z Nazaretu, postanawiają iść Jego śladem i Go obserwować. Poruszeni, zafascynowani i zaciekawieni idą za Panem Jezusem, aby Go lepiej poznać. A On ich pyta, czego szukacie?

A zatem, stawia im pytanie o wartości. Zanim wyruszą na wymagającą drogę za Chrystusem, powinni sobie odpowiedzieć na pytanie, co jest dla nich ważne i dookreślić oraz skonkretyzować, jakie wartości w ich życiu mają fundamentalne znaczenie. Widocznie to istotne, żeby często zadawać sobie pytanie: „Czego szukam?”

Czy w swoim życiu szukam prawdy? Tak wiele zależy, aby odpowiedzieć sobie na to pytanie. Przecież prawda jest domeną samego Boga. To Bóg jest prawdą. Odpowiedział Jezus: „Ja jestem drogą, prawdą i życiem” (J 14,6). A w innym miejscu mówi apostołom: „Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Pocieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze – Ducha Prawdy...” (J 14,16). Oznajmił też Piłatowi: „Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy słucha mojego głosu” (J 18,37). Modląc się za uczniów Jezus prosi Ojca: „Uświęć ich w prawdzie. Słowo Twoje jest prawdą” (J 17,17).

Czy szukam miłości? Bóg jest źródłem miłości. „Bóg jest miłością: kto trwa w miłości, trwa w Bogu” (1 J 4,16). Słyszymy w Ewangelii Jego zachętę i zapewnienie: „Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowalem. Wytrwajcie w miłości mojej!” (J 15,9). Zbawiciel podaje też zasadę doskonałego modelu miłości: „Nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich” (J 15,13). I nakaz Jezusa dotyczący wzajemnej miłości, odwzorowanej na miłości Jego do nas: „Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali tak, jak Ja was umiłowalem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie. Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali” (J 13,34–35).

Czy szukam pokoju? Takiego pokoju, którym może obdarować tylko Bóg. „Pokój zostawiam wam, pokój mój

daję wam. Nie tak jak daje świat, Ja wam daję” (J 14,27). Na gorze błogosławieństw nasz Nauczyciel daje taką gwarancję: „Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi.” (Mt 5,9). Dar pokoju jest potrzebny każdemu, kto chce głosić Ewangelię, w więc także mnie!

Czy szukam świętości, mądrości, sprawiedliwości, et cetera, et cetera...

Życie zgodne z wartościami ewangelicznymi, to jest podążanie drogą za Chrystusem.

„Kogo szukacie?”

Drugie pytanie, które usłyszeli od Pana Jezusa w Ogrodzie Oliwnym wysłani przez arcykapłanów i faryzeuszy żołnierze i strażnicy świątynni na czele z Judaszem, brzmiało: „Kogo szukacie?”. Kiedy się w nocy, na odludziu spotka ludzi idących z pochodniami i latarniami, to pytanie wydaje się aż nadto oczywiste – kogo, albo czego szukacie? Tym bardziej, że Jezus dokładnie wiedział, jaki jest cel ich poszukiwań i kto ich interesuje. To pytanie postawione w tym miejscu i o tym czasie nie pozostawiało wątpliwości, jaka będzie odpowiedź. Odpowiedź mogła być tylko jedna: „Jezusa z Nazaretu”. Można by zastanowić się jakie zabarwienie, jaki kontekst miałoby pytanie postawione tym, którzy przybyliby do Ogrodu kierując się w swoim postępowaniu nie nienawiścią, ale miłością, nie kłamstwem, ale prawdą, nie wrogością ale pokojem, sprawiedliwością, dobrocią... Wtedy taka wyprawa poszukiwawcza byłaby ukoronowaniem pragnień spotkania Tego, którego oblicze promienieje przyjaźnią, łagodnością i łaskawością, a serce jest pełne miłości i nieskończonego miłosierdzia.

I jeszcze pytanie, które postawił Jezus Marii Magdalenie w dniu zmartwychwstania „Kogo szukasz?”, a dokładnie: „Niewiasto, czemu płaczesz? Kogo szukasz?” Podobne do tego w ogrodzie oliwnym, ale jakże inne. Można by powiedzieć, że bardzo osobiste, pełne ciepła, serdeczności i czułości i troski. Postawione człowiekowi będącemu blisko celu, a jednocześnie zagubionemu, bezradnemu, szukającemu ratunku. To pytanie zadaje Jezus Marii Magdalenie, ale również nam, abyśmy zaprzestali szukania oczami ciała Tego, którego można rozpoznać tylko oczami wiary. Poznanie Jezusa nie dokonuje się wzrokiem, ale słuchaniem Jego głosu.

Warto zastanawiać się nad tymi pytaniami Pana Jezusa. On będzie nam je zawsze stawiał na początku drogi, kiedy będziemy podejmować wysiłek pójścia za nim, ale także w trakcie drogi, aby korygować nasze poszukiwania. Będzie je stawiał również na zakończenie pewnego etapu poszukiwań, abyśmy odpowiedzieli sobie, jaki jest rezultat naszych poszukiwań, czym zaowocowały nasze poszukiwania? Takim początkiem drogi pójścia za Mistrzem jest każdorazowe nawrócenie, każdorazowe zerwanie z grzechem.

Przez cały Wielki Post próbowaliśmy zorientować nasze życie na sprawy duchowe i znaleźć odpowiedź na pytanie – czego i kogo szukam? W jakim stopniu nam się to udało? ■

ODKRYWAMY NASZE CHRZEŚCJAŃSKIE KORZENIE...

Wędrówki bliższe i dalsze po naszej „Małej Ojczyźnie”

ks. Sławomir Głuszek, Wacław Szczotkowski

Drodzy czytelnicy „Białego Kamyka”! W aktualnym numerze naszej gazety parafialnej prezentujemy kolejną pracę uczniów klas VII i VIII Szkoły Podstawowej w Jaworniku związanych z realizacją innowacji pedagogicznej: „Odkrywamy nasze chrześcijańskie korzenie – wędrówki bliższe i dalsze po naszej Małej Ojczyźnie”.

Te poczynania, które realizujemy w ramach innowacji wynikają z wy-

magań zawartych w aktualnej podstawie programowej dla II etapu edukacyjnego.

Ma ona zachęcać i motywować uczniów do poznawania historii miejsc świętych związanych z naszymi chrześcijańskimi korzeniami na terenie ich miejsca zamieszkania i w pobliskich miejscowościach oraz kształtować poczucie tożsamości narodowej i ugruntowywać miłości do „małej” i „wielkiej” Ojczyzny. ■

Krzyż na granicy Jawornik–Rudnik

Karolina Domagała i Natalia Gracz, kl. 7b

Jakie były jego losy i kiedy powstał?

Zbudował go Jan Leśniak. Przeniesiony był spod Kościoła im. Podwyższenia Krzyża Świętego podczas misji świętych w roku 1989. Wtedy proboszczem był ksiądz Stanisław Polak. Na tej działce jest około 30 lat. Ten krzyż nie był odnawiany ani remontowany.

Gdzie się znajduje?

Położony jest przy głównej drodze do Sułkowic na granicy miejscowości Jawornik–Rudnik. Ustawiony został na działce należącej do pani Anny Prokockiej Jawornik 47.

Jak jest ozdobiony, jak wygląda, co go otacza?

Krzyż jest zbudowany z drewna. Przyozdobiony jest różowymi i żółtymi kwiatkami. Zasadzone są przy nim małe krzewy ozdobne. Przed krzyżem stoi zapalany co tydzień znicz.

Są posadzone niedaleko niego drzewa. Teren wokół krzyża podobnie jak i sam krzyż jest bardzo zadbany.

Kto się nim opiekuje?

Opiekowała się nim wcześniej mama pani Anny Prokockiej – Salomea Prokocka. Teraz opiekuje się nim pani Anna Prokocka. Co tydzień zapalają przy nim znicz i się przy nim modlą. Dbają, aby wokół krzyża było czysto i schludnie.

Inne ciekawostki

Działka, na której jest krzyż należy obecnie do siostry pani Anny, pani Lucyny, która teraz mieszka w Krakowie. Tylko mama Anny Prokockiej – pani Salomea zgodziła się na przeniesienie krzyża na jej działkę. Ludzie teraz coraz rzadziej tam się modlą, najczęściej robi to rodzina pani Anny. ■

Szkolny konkurs recytatorski

Bernadetta Jamro, Monika Zajac

W dniu 17 marca odbył się Szkolny Konkurs Recytatorski dla uczniów z klas I–III. Organizatorem konkursu była mgr Beata Warzecha. Do artystycznych zmagania przystąpiło

piętnastu uczniów, wyłonionych podczas eliminacji klasowych. Wszyscy uczestnicy starannie przygotowali się do recytacji, nie zapominając także o stroju czy też rekwizytach. Najmłod-

si wychowankowie pięknie deklamowali wiersze znanych poetów. Komisja konkursowa w składzie: dyr. mgr Renata Marzec, mgr Elżbieta Kurek oraz mgr Monika Zajac wyłoniła zwycięzców oraz przyznała cztery wyróżnienia: I miejsce – Hanna Balawender, klasa IIa, Anna Sumera, klasa IIIa, II miejsce – Witold Świerczek, klasa IIa, III miejsce – Mateusz Graliński, klasa IIIa, Wyróżnienia: Amelia Szczerba, klasa Ia, Zzanna Hudaszek, klasa Ib, Oliwia Zych, klasa IIa, Gabriela Łatka, klasa IIb.

W dniu 22 marca natomiast miał miejsce Szkolny Konkurs Recytatorski dla klas IV–VIII. Uczniowie występowali w dwóch kategoriach wiekowych: klasy IV–VI i VII–VIII. Jury w składzie: dyr. mgr Renata Marzec, mgr Magdalena Skalka i mgr Bernadetta Jamro wytypowało zwycięzców: **Kategoria IV–VI:** I miejsce: Julia Bochenek, klasa Va, II miejsce: Milena Łopata, klasa IVb, III miejsce: Amelia Chlipała, klasa Vb; **Kategoria VII–VIII:** I miejsce: Milena Szlachetka, klasa VIIa, II miejsce: Kornelia Pustelnik, klasa VII B, III miejsce: Emilia Wojtasik, klasa VIIa.

Wszystkim uczestnikom serdecznie gratulujemy! Zwycięzcy etapu szkolnego będą reprezentować naszą szkołę w etapie gminnym.

Wycieczka do Oświęcimia

W dniu 11 marca klasy ósme wzięły udział w wycieczce edukacyjno-historycznej do Oświęcimia, aby zwiedzić Państwowe Muzeum Auschwitz–Birkenau. Jest to jedyny obóz koncentracyjny, który znajduje się na liście światowego dziedzictwa UNESCO.

Na początku uczestnicy odwiedzili obóz Auschwitz I, który utworzony został w 1940 r. w budynkach przedwojennych polskich koszar. Był to pierwszy obóz w całym kompleksie Auschwitz–Birkenau.

Już samo przejście przez bramę z napisem „Arbeit macht frei”, przez którą podczas II wojny światowej przeszło tysiące więźniów, uświa-

domiło uczniom wymiar ludzkiego cierpienia. Uczestnicy wycieczki w pełnym skupieniu i powadze zwiedzali budynki i cele, w których w nieludzkich warunkach mieszkali więźniowie. Zobaczyli dramatyczne zdjęcia ukazujące warunki egzystencji więźniów. Pani przewodnik opowiadała o skrajnym głodzie, pracy ponad siły oraz okrutnych eksperymentach przeprowadzanych także na dzieciach. Pomiędzy blokami numer 10 i 11, na dziedzińcu znajdowała się „ściana śmierci” – w tym miejscu odmówiliśmy modlitwę i zapaliliśmy znicze w imieniu całej szkolnej społeczności.

Po zwiedzeniu obozu macierzystego uczniowie udali się do Auschwitz–Birkenau, który był największym niemieckim obozem zagłady. Ogromny obszar, niezliczona ilość baraków dla więźniów oraz ruiny komór gazowych ukazywały rozmiar okrucieństwa i zbrodni tego miejsca.

Uczniowie uczestniczyli także w interaktywnych warsztatach „(NIE) obojętni”. Pomoc mieszkańców ziem oświęcimskiej niesiona więźniom KL Auschwitz” prowadzonych przez edukatorów Międzynarodowego Centrum Edukacji o Auschwitz i Holokauście. Zajęcia stanowiły uzupełnienie zwiedzania terenów byłego niemieckiego nazistowskiego obozu koncen-

tracyjnego i zagłady Auschwitz. Podczas warsztatów uczniowie dowiedzieli się, iż mieszkańcy okolicznych miejscowości z narażeniem własnego życia oraz życia swoich bliskich, z zaangażowaniem i determinacją nieśli pomoc więźniom.

Zarówno zwiedzanie Muzeum jak i udział w warsztatach były dla uczniów bezpłatne, zrealizowane

zostały w ramach programu pobytu studyjnego w Miejscu Pamięci dla polskich uczniów. ■

Wielkopostne działania GA

An. Bartłomiej Dąbrowski

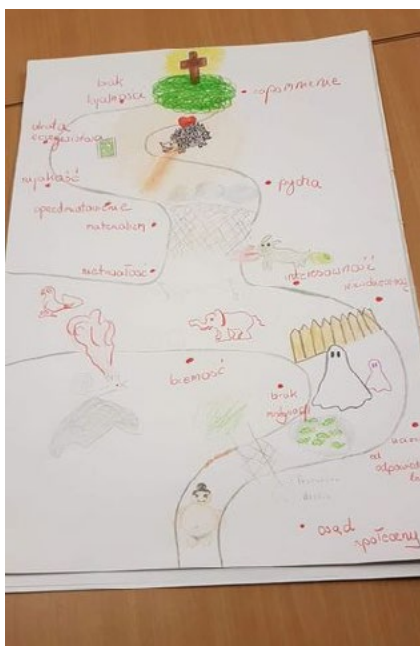
Marzec, marzec i po marcu. Czas ma to do siebie, że nigdy się nie zatrzymuje, nieubłagane przebiega do przodu, ciągle w jednym kierunku, do przodu. I my dążymy do tego, aby pędzić nie tyle do przodu, co do góry. Pomagały nam w tym nasze cotygodniowe spotkania.

Nadszedł Wielki Post, a co za tym idzie nabożeństwa Drogi Krzyżowej, i od tego właśnie zaczęliśmy. Na jednym ze spotkań wspólnymi siłami narysowaliśmy drogę z różnymi przeciwnościami, aby następnie wzbogacić ją o nasze własne przeciwności, wszystkie nawiązujące do stacji Drogi Krzyżowej. Mimo tego, że nasza „droga” często jest wyboista i kręta, Bóg zawsze z nami jest i nawet jeśli my w to nie wierzymy, to On upewnia nas, że jesteśmy w stanie przeciwstawić się jej przeszkodom i dotrzeć do Niego.

Innym razem staliśmy się detektywami, którzy z pomocą zaszyfrowanych wskazówek musieli poznać historię biblijnej postaci – Marii Magdaleny, która była gotowa na wszystko, co doprowadziło ją do wolności. Dzięki podpowiedziom dowiedzieliśmy się, kim była, poznaliśmy jej historię. Analizując jej postawę, zrozumieliśmy, na czym polega prawdziwa wolność.

Niesamowite, jak wiele razy można odkrywać na nowo te same wyda-

żenia, jak wiele razy są w stanie nas zachwycić i skłaniać do refleksji. Podczas kolejnego spotkania znaleźliśmy się właśnie w takiej sytuacji, gdzie, dzięki Grupie Misterium, mogliśmy ponownie odkryć wydarzenia z Golgoty, w akompaniamencie wielu pięknie zaśpiewanych utworów (w tym cudownych cover-ów piosenek religijnych). Jeśli ktoś do tej pory nie widział inscenizacji, to zachęcamy (jeszcze odbędzie się kilka spektakli – wszelkie potrzebne informacje znajdują się na stronie Facebook Grupy Misterium).

Miesiąc zakończyliśmy nieco luźniej, bo grając w grę planszową o Wielkim Poście. W ciekawy sposób pokazuje ona jak modlitwa pozwala nam przekraczać siebie, a jałmużna i post pomagają nam radzić sobie z pokusami i grzechem. Dodatkowo poznawaliśmy cytaty z Pisma Świętego oraz odpowiadaliśmy na pytania o Wielkim Poście. Na sam koniec przenieśliśmy się do Kościoła, gdzie adorowaliśmy Najświętszy Sakrament. ■

9 kwietnia Niedziela Palmowa

Opracowanie: Lucyna Bargieł

W Niedzielę Palmową wspominamy wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy. Tego dnia tłumy ludzi witały Jezusa jadącego na osiołku, rzucając na drogę swoje szaty, gałązki oliwne i palmowe. Wołali: „Hosanna Synowi Dawida”.

AGATA DZIECHCIARCZYK

Niedziela Palmowa

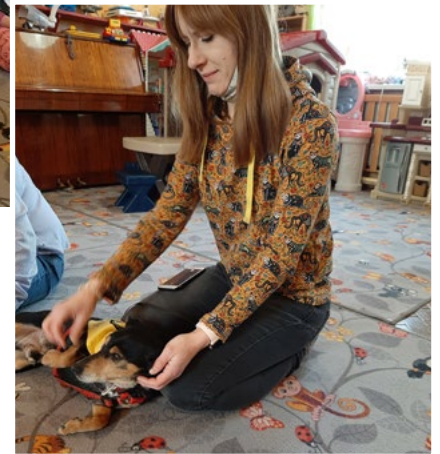
Palmy, palmichy, palemki
Dzisiaj bierzemy do ręki
I idziemy z palmą w świat
Ogłaszać głośno tak
Jezus na osiołku
Wjechał do Jerozolimy
Witają Go tłumy
Chodźmy z nimi i my
Powitać Jezusa
Okres postu skończony
Przed nami Wielki Tydzień
Bądź i Ty rozmodlony
Oczekuj z radością
Pana Zmartwychwstania
Niedzieli Wielkiej Nocy
I świątecznego śniadania

Zagadka:

Święcimy je na tydzień przed Wielkanocą. Są barwne kolorowe, zrobione z żywych gałązek wierzby, bazi, bukszpanu lub sztucznych kwiatów.

Warto pomagać

Edyta Ajchler

Przez ostatni miesiąc odbywała się w naszym przedszkolu zorganizowana przez grupę II „Piratów” zbiórka karmy oraz artykułów dla bezdomnych zwierząt. Celem zbiórki było uwrażliwienie dzieci na los pokrzywdzonych zwierząt oraz pokazanie jak ważne jest niesienie im pomocy. Dnia 3 marca na ręce pracowników Stowarzyszenia „Przytul Sierściucha” przekazaliśmy wszystkie dary przyniesione przez dzieci. Każda puszką karmy to dla podopiecznych schroniska wielka pomoc i radość, która pomaga ocalić kolejne zwierzę.

Niespodzianką była wizyta w przedszkolu czworonożnego mieszkańca „Przystani” – małego pieska o imieniu Roki. Dzieci bacznie obserwowały przyjazne zachowanie gościa, który swoimi radosnymi oczkami wyrażał radość z przebywania z dziećmi, merdał ogonem, tulił się, dawał się głaskać. Dzieci były zachwycone. W trakcie wizyty panie Ewa i Dominika opowiadały dzieciom o swojej pracy, o porzuconych, skrzywdzonych zwierzętach w schronisku. Ważnym tematem było uświadomienie dzieciom jak należy dbać o zwierzęta, szczególnie zimą.

Panie zwróciły uwagę dzieciom na: przygotowanie ocieplonej budy, pozostawienie miski z wodą, podpisaniu obroży (numer telefonu lub nazwisko właściciela), spuszczeniu psa z łańcucha i zabranie go na spacer. Na zakończenie prosiły o adopcję swoich podopiecznych mottem „Nie kupuj – adoptuj”. Być może ktoś zyskałby swojego wiernego przyjaciela. „Bo przecież staramy się, aby nasz świat był lepszy, a w nim zwierzęta szczęśliwsze!”. Dziękujemy rodzicom oraz naszym przedszkolakom za zaangażowanie w zbiórkę darów dla zwierzątek. ■

Wycieczka do Kopalni Soli w Bochni

Aneta Murzyn

I nadszedł ten wyczekiwany dzień, dzień wyjazdu przedszkolaków na wycieczkę. Starszaki z grupy Piratów i Sówek pojechały 17 marca zwiedzać kopalnię soli w Bochni. Dzieci zjechały windą do podziemi i tam pod opieką pań przewodniczek uczestniczyły w interaktywnym zwiedzaniu kopal-

ni. Starszaki zapoznały się z legendami, jechały ciuchcią, dużo wędrowały, oraz co najważniejsze - brały udział w spotkaniu ze skarbnikiem. Skarbnik przekazał przedszkolakom wiele ciekawych wiadomości, związanych z pracą górników. Na zakończenie wręczył wszystkim pamiątkowy wore-

czek ze solą z kopalni. To naprawdę był wielki i ważny skarb, z opowieści skarbnika dowiedzieliśmy się, że ten woreczek należy otworzyć dopiero nad ziemią, po wyjechaniu z kopalni na powierzchnię – miało to oznaczać, iż każdy kto tak uczyni będzie miał szczęście w życiu. I tak było, dzieci wyjechały windą do góry bardzo szczęśliwe i uśmiechnięte, co można dostrzec na pamiątkowych zdjęciach. Każdy przedszkolak ponadto przypomniał sobie tę wycieczkę, ilekroć spojrzy na drzewko solne, które jest pamiątką wyjazdu do kopalni soli w Bochni. ■

Zaproszenie

„Róża” Stowarzyszenie Aktywnych Kobiet Jawornika zaprasza **dzieci i młodzież szkolną zamieszkującą teren Jawornika** na zajęcia i warsztaty organizowane w ramach realizacji zadania „Odkrywa-

my swoje talenty, czyli nie nudzimy się” – otwartego konkursu organizowanego przez Burmistrza Miasta i Gminy Myślenice. Można skorzystać z poniższych zajęć i warsztatów:

- 1. Szkolenie z udzielania pierwszej pomocy** i warsztaty temu poświęcone. Zostaną poruszone podstawowe kwestie udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej. Zostanie zaprezentowany sprzęt medyczny, który jest używany podczas zdarzeń przez Straż Pożarną. W części praktycznej dzieci będą uczyły się bandażowania, unieruchamiania kończyn.
- 2. Warsztaty poświęcone nauce tworzenia tzw. drzewka szczęścia.** Prowadzący szczegółowo wytłumaczy, w jaki sposób tworzy się drzewko szczęścia. Uczestnicy stworzą własne drzewko szczęścia.
- 3. Warsztaty z grafiki artystycznej.** Zajęcia prowadzone będą przez artystkę grafika. Uczestnicy podczas zajęć dowiedzą się na czym polega grafika artystyczna. Uczestnicy będą mogli stworzyć ręczne odbicie własnego rysunku, stworzonego wcześniej na właściwej płycie.

4. Warsztaty kulinarne. Podczas zajęć uczestnicy będą mogli własnoręcznie zrobić: koktajle zdrowotne, sałatki, babeczki, itp.. Dowiedzą się jakie korzyści płyną z samodzielnego przygotowywania zdrowych posiłków.

5. Nauka tworzenia figur przestrzennych z wikliny papierowej. Prowadzący szczegółowo wytłumaczy, jak powstaje figura z wikliny papierowej. Uczestnicy będą od podstaw tworzyli figurę przestrzenną.

6. Poznawanie zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego – gra edukacyjna na płycie CD-ROM. Przy jej pomocy uczniowie poznają zasady bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz różne, konkretne sytuacje w ruchu drogowym, z jakimi mogą się spotkać w codziennym życiu, łącznie z zagadnieniem bezpiecznej drogi do szkoły. Z płyty dzieci będą mogli skorzystać w salce komputerowej na strażnicy OSP w Jaworniku.

7. Zajęcia z gimnastyki. Będą to ćwiczenia rozciągające, poprawiające równowagę i kondycję fizyczną.

Najbardziej aktywnym uczestnikom wybranych warsztatów zostaną wręczone nagrody w postaci voucherów.

Wszystkie zajęcia są bezpłatne.

Zajęcia odbywać się będą w terminie do 30 czerwca 2022 roku. Ze względu na ograniczoną ilość miejsc obowiązują zapisy. Chętni mogą zgłaszać się pisząc na adres: roza1jawornik@gmail.com. Zapraszam!

Małgorzata Manterys-Skawińska
Prezes Stowarzyszenia

Intencje mszalne

11.04.2022, poniedziałek

- 7.00 ++ Jan Łapa r. śm., jego rodzice Helena i Franciszek, Anna bratowa, Jan i Maria Nędza, Roman i Maria Bargiel
18.00 ++ Wiktoria Chrapek r. śm., Stanisław mąż, Stanisław i Aniela Bylica, Jadwiga Mądrała

12.04.2022, wtorek

- 7.00 + Kazimiera Braś – od Barbary i Romana Kielbowicz
18.00 + Piotr Węgrzyn – od kuzyna Stanisława z rodziną

13.04.2022, środa

- 7.00 za parafian
18.00 1) + Tadeusz Wilk – od właścicieli, koleżanek i kolegów Spółki DIAMSIL
2) + Genowefa Podoba – od Edyty i Władysława Kurowskich
3) + Janina Szuba
4) + Edward Gorączko – od sąsiadów Mirek
5) + Teresa Nowak – od wnuczki Anny
6) + Władysława Szczecińska 36. r. śm

14.04.2022, czwartek

- 18.00 1) dziękczynna za ustanowienie Sakramentu Eucharystii i Kapłaństwa z prośbą o dalsze zdrowie, Dary Ducha Świętego dla naszych kapłanów oraz o nowe święte powołania do służby kapłańskiej z naszej parafii
2) rezerwacja

15.04.2022, piątek

- 18.00 Liturgia Wielkiego Piątku

16.04.2022, sobota

- 19.00 1) za parafian
2) rezerwacja

17.04.2022, niedziela

- 7.00 ++ Józef Węgrzyn, Piotr syn

- 9.00 + ks. Stanisław Polak
11.00 ++ Stanisław Liszkiewicz, Józefa żona r. śm., Stanisław i Andrzej synowie, Marian Kalisz, Aniela i Andrzej Kalisz
15.30 + Stanisław Filuciak – od żony, dzieci, synowej i wnuczek

18.04.2022, poniedziałek

- 7.00 ++ Józef Święch, Feliks Raczek, Zofia Raczek, Michał mąż, Antonina Wilczyńska, Władysław Sikora, Janusz Krzystek
9.00 ++ Jan Łapa, Maria córka, jego rodzice i bracia, Jadwiga i Stanisław Walczak, ich dzieci, Aniela i Jakub Gawel, syn Aleksander, Marian Oprządek
11.00 ++ Maria Tomal 31. r. śm., Wojciech syn, Emilia córka, Robert wnuk
15.30 + Stanisław Kaczmarczyk 15 r. śm.

19.04.2022, wtorek

- 7.00 ++ Wojciech Tomal, Maria żona, Marian syn, Robert wnuk
18.00 dziękczynno-błagalna z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, opiekę Anioła Stróża dla Zuzanny w 1. r. urodzin, oraz Emilii w 4. r. urodzin

20.04.2022, środa

- 7.00 za parafian
18.00 1) + Mateusz Kościelniak – od kolegi Michała z Karoliną
2) + Kazimiera Braś – od Marioli i Grzegorza Grochal z rodziną
3) ++ Tadeusz Góralik, Józef, Wiktoria, Stefania rodzice, Franciszek Szlachetka, Rozalia żona, ich dzieci
4) + Karolina Galas – od Jana i Stanisławy Litwińskich
5) + Edward Gorączko – od kuzyna Janusza z rodziną
6) + Stanisław Braś – od chrześnicy Moniki z rodziną

21.04.2022, czwartek

- 7.00 + Kazimierz Dymek – od siostry Anny z rodziną
18.00 1) + Salomea Podoba – od siostrzeńca Rafała z rodziną
2) o rozwój kultu św. Michała Archanioła

22.04.2022, piątek

- 7.00 + Danuta Podoba – od rodziny Klimków z Krzyszkowic
18.00 1) + Helena Kurowska – od rodziny Komorowskich
2) + Tadeusz Woźniak – od pracowników Stacji Opieki CARITAS
3) + Władysława Szymańska – od dzieci i rodziców kl. VII a ze Szkoły Podstawowej w Krzyszkowicach
4) + Teresa Nowak – od wnuczki Anity i Mateusza
5) + Helena Szlachetka – od rodziny Łapów
6) ++ dusze w czyśćcu cierpiące
7) ++ Zofia i Franciszek Węgrzyn, Olimpia i Stefan Starzec, ich rodzice

23.04.2022, sobota

- 7.00 w intencji rodzin i małżeństw – od II Kręgu DK
18.00 dziękczynno-błagalna w rocznicę urodzin Grzegorza

24.04.2022, niedziela

- 7.00 ++ Helena Zborowska, Władysław mąż, Dominik wnuk, Anna Małota r. śm., Marian Kraus, Ryszard Kraus, syn Krzysztof, zm. z rodziny Zborowskich i Szlachetków
9.00 + Piotr Węgrzyn – od wnuka Czesława z rodziną
11.00 dziękczynno-błagalna z okazji imienin Wojciecha
15.30 rezerwacja

25.04.2022, poniedziałek

- 7.00 za parafian

18.00 + Genowefa Podoba – od córki Doroty z rodziną

26.04.2022, wtorek

7.00 + Jan Włoch – od syna Leszka z rodziną

18.00 ++ Józef Wilkołek, Helena żona

27.04.2022, środa

7.00 + Kazimiera Braś – od rodziny Łapów i Ocetkiewiczów

18.00 1) + Tadeusz Wilk – od właścicieli, koleżanek i kolegów Spółki DIAMSIL
2) ++ Waleria Kurowska, Stanisław mąż, ich dzieci, rodzice, Władysław, jego rodzeństwo, rodzice oraz krewni z dalszych rodzin

3) + Włodzimierz Kmiecik – od Moniki i Pawła Kęs

4) + Edward Gorączko – od rodziny Galas

5) + Wiesław Mirek – od rodzeństwa Wojciecha z rodzinami

6) + Zbigniew Łapa 37 r. śm.

28.04.2022, czwartek

7.00 + Kazimierz Dymek – od siostry Ireny z Mariuszem

18.00 + Danuta Podoba – od pracowników Nadleśnictwa Myślenice

29.04.2022, piątek

7.00 za parafian

18.00 + Kazimierz Hudaszek – od wnuka Dawida

30.04.2022, sobota

7.00 + Włodzimierz Skóra – od chrześnicy Katarzyny z córkami

18.00 + Mateusz, Helena i Jan Świerczek, Anna i Antoni Wilkołek

1.05.2022, niedziela

7.00 dziękczynno-błagalna w intencji Strażaków z naszej jednostki OSP w Jaworniku oraz w intencji ich rodzin

9.00 rezerwacja

11.00 rezerwacja

15.30 rezerwacja

2.05.2022, poniedziałek

7.00 + Stanisława Rusznica – od Parafialnego Zespołu Caritas

18.00 + Salomea Podoba – od siostrzenicy Anny z rodziną

3.05.2022, wtorek

7.00 rezerwacja

9.00 ++ Tadeusz Tomal, Wiktoria Szlachetka

11.00 w intencji Ojczyzny

15.30 + Kazimiera Braś – od siostry Ewy z rodziną

4.05.2022, środa

7.00 za parafian

18.00 1) + Stanisław Góralik, Karolina żona, Krzysztof wnuk, dusze w czyśćcu cierpiące

2) + Mateusz Kościelniak – od koleżanki z księgowości Firmy WAKOM

3) + Władysława Szymańska – od Katarzyny i Tadeusza Zborowskich

4) + Wiesław Mirek – od sąsiadów Chrapków

5) + Helena Szlachetka – od rodziny Łukaszków z Bugaja

6) dziękczynno-błagalna z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, opiekę MB, zdrowie dla Magdaleny w 5 r. urodzin i chrztu

5.05.2022, czwartek

7.00 + Maria Kielbowicz – od rodziny Furgał i Latoń

18.00 + Jan Tomal – od sąsiadów Marii i Jana Tomal

6.05.2022, piątek

7.00 ++ za zmarłych wypominanych w wypominkach

18.00 + Piotr Węgrzyn – od sąsiadów Starzec

7.05.2022, sobota

7.00 ++ Józef Suruło, jego rodzice, Jan Kurowski, żona Maria, Teresa Suruło, Józef Dziektarz, Roman Wypych, Wiesław Czerniawski, Stanisław Bodzioch, Mateusz Kościelniak, Władysław Motyka, Julia żona

18.00 + Kazimierz Hudaszek – od chrześnicy Katarzyny z rodziną

8.05.2022, niedziela

7.00 + ks. Stanisław Polak

9.00 ++ Stanisława Galas, Ludwik i Bronisława, Maria Galas, Roman Galas, Maria i Władysław Galas, Anna, Władysław, Zbigniew

11.00 rezerwacja

15.30 + Zofia Kurowska, Tadeusz mąż, Ryszard syn, Antoni i Wiktoria Kurowscy, Andrzej i Helena Kurowscy

Niedzielne czytania mszalne

17 kwietnia, Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego

Czyż nie wiecie, że odrobina kwasu całe ciasto zakwasza? Wyrzucić więc stary kwas, abyście się stali nowym ciastem, bo przecież przańni jesteście. Chrystus bowiem został złożony w ofierze jako nasza Pascha. Tak przeto odprawiamy święto nasze, nie przy użyciu starego kwasu złości i przewrotności, lecz na przysnym chlebie czystości i prawdy (1 Kor 5, 6–8).

24 kwietnia, 2. Niedziela Wielkanocna

Wieczorem w dniu zmartwychwstania, tam gdzie przebywali uczniowie, choć drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: «Pokój wam!» A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie, ujrzawszy Pana (J 20, 19nn).

1 maja, 3. Niedziela Wielkanocna

A gdy spożyli śniadanie, rzekł Jezus do Szymona Piotra: «Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie więcej aniżeli ci?» Odpowiedział Mu: «Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham». Rzekł do niego: «Paś baranki moje!» I znów, po raz drugi, powiedział do

niego: «Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie?» Odparł Mu: «Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham». Rzekł do niego: «Paś owce moje!». (J 21, 15nn).

8 maja, 4. Niedziela Wielkanocna

Moje owce słuchają mego głosu, a Ja znam je. Idą one za Mną, a Ja daję im życie wieczne. Nie zgina na wieki i nikt nie wyrwie ich z mojej ręki. Ojciec mój, który Mi je dał, jest większy od wszystkich. I nikt nie może ich wyrwać z ręki mego Ojca. Ja i Ojciec jedno jesteśmy (J 10, 27–30).

Kalendarium liturgiczne

13 kwietnia, środa

Wspomnienie św. Marcina I, papieża i męczennika

21 kwietnia, czwartek

Wspomnienie św. Anzelm, bpa i dra Kościoła

25 kwietnia, poniedziałek

Święto św. Marka, ewangelisty

26 kwietnia, wtorek,

Uroczystość św. Wojciecha, bpa i męczennika

28 kwietnia, czwartek

Wspomnienie bł. Hanny Chrzanowskiej

29 kwietnia, piątek

Święto św. Katarzyny ze Sieny, dziewicy i dra Kościoła

30 kwietnia, sobota

Wspomnienie św. Piusa V, papieża

3 maja, wtorek

Uroczystość NMP Królowej Polski

4 maja, środa

Wspomnienie św. Floriana, męczennika

5 maja, czwartek

Wspomnienie św. Stanisława Kazimierczyka, prezbiteria

6 maja, piątek

Święto świętych Apostołów Filipa i Jakuba

Chrzty

Łucja Mirek

Michalina Joanna Marmużniak

Natalia Anna Polak

Pogrzeby

+ Stanisława Rusznica lat 79.

+ Bronisława Cudak lat 88.

+ Władysław Leśniak lat 86.

+ Jerzy Podoba lat 67.

Białe Kamyk – redaguje zespół; Opiekun: ks. Sławomir Głuszek;

Redakcja: Lucyna Bargiel, Andrzej Pawłowski, Wacław Szczotkowski (redaktorzy wydania), Beata Kielbowicz, Anna Kowalska, Elżbieta Łabędzka, Agnieszka Rozum, Wiktoria Sułowska, Justyna Tyrka, Elżbieta Węgrzyn, Monika Zając, Dawid Grzeszkowicz;

Skarbnik: Bogumiła Węgrzyn; **Skład:** Małgorzata Gumularz; **Foto:** Paweł Ciaputa;

Adres: www.bialekamyk.net; **e-mail:** bkamyk@op.pl;

REDAKCJA ZASTRZEGA SOBIE PRAWO DO SKRACANIA I OPRACOWANIA EDYTORSKIEGO NADEŚLANÝCH TEKSTÓW.

Wycieczka do kopalni

Droga Krzyżowa